

Odkaz ľudstvu od Stanislava Štepku:

Vážené prítomné luctvo,

Povedzme si to prámo: človek dokáže skoro všetko. Urobiť dýru do sveta, ale aj do ozónu, urobiť si pekný dom i peknú hanbu, oduševnene kričať hurá i fuj, vyzírať ako pekný hrdyna, ale aj ako pekný idiot, nýkedy dokáže byť aj sto rokov na svete, ale any tri minúty pod vodu, ví dobre hrať na klavíri a na nervy, operovať srcco a v tyle neprátela, skákať o tyči a do reči, a tuším viacej myslieť na ďalšie generácie počítačov jako maturantov.

No človek by si až tak mnoho nemav namýšľať, lebo je len – človek! Any pri najlepšej vóli nedokáže preletieť v petmetrovej výške z námesta Hraničárov na Kolárové námestý – any za ideálnych poveternostných podmínek.

Nedokáže vonat ako lipa
a len tak sa rozmnožovať po vetre.
To dokáže božá príroda. A preto
by si mal človek celkom skromne
povedať: až tak mnoho toho neviem,
a preto sa tu na svete budem radšej
čudovať, ako svet meniť. Pri
čudovaní totiž nelítajú trisky
a nekapú ryby, rastú stromy a padá
snah -a šeko je na svojom mieste
a v poriadku, -jako teda, keď je
na jar naozaj jar, v lete leto,
na jablony jablčko, na človekovi
hlava a v človekovi srce.

Stanislav Štepa